

# Pieter Samuels



Pieter Agnus Alexander Samuels is geboren op 25 mei 1912 in Pati, NOI. Hij was de zoon van W. Samuels en Slni. Van beroep was hij snijvelder (toezichthouder op het snijden van het suikerriet).

In 1937 was hij hopman in Pati.

Tijdens de mobilisatie was hij militiesoldaat bij de genie. Hij zat bij het 1e Bataljon Genietroepen in Mr. Cornelis. Na de capitulatie op Java werd hij krijgsgevangen genomen en geïnterneerd. Op 29 januari 1943 ging hij met de NN Maru 4 met ongeveer 480 Nederlandse krijgsgevangenen uit Batavia naar Singapore. Dit transport werd aangeduid als Java Party 11, het 11e krijgsgevangenen-transport dat van Java vertrok. Na drie dagen kwam het schip aan in Singapore. De krijgsgevangenen werden overgebracht naar het Changi-kamp. Vanuit hier ging hij op 14 april 1943 met een treintransport naar de Birmaspoorweg.

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspinnen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Hij zat in kamp Hindado, Kinsajok en Pekongkasi (Tranendal) tot eind december 1943. Daarna kwam hij terecht in kamp 62, kamp 135, kamp Apon (januari tot september 1944) en Tanuang. Vervolgens ging hij naar Formosa. Vervolgens keerde hij terug naar Thailand en kwam terecht in Tamarkan en Apron. Op 20 augustus 1945 werd hij bevrijd in kamp Apron.

Na de oorlog trouwde hij en ze kregen samen een kind. Hij werkte bij de Hollandse Beton maatschappij in Batavia.

### **Meer informatie**

Het Indisch Leidersblad mei 1937

[Japanse interneringskaarten, Surname: Samuels | Nationaal Archief](#)

[Birma-Siam-spoorweg \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Pieter Samuels \(Pati, 25 mei 1912 - locatie onbekend, datum onbekend\) - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

[Java Party 12](#)

[japansekrijgsgevangenkampen.nl/NN Maru 4.htm](#)

[Java Party 11](#)

[Birma-Siam-spoorweg - Wikipedia](#)

[De Birma-spoorlijn - Spoorlijn van de dood | Historiek](#)

[Birma-Siam Spoorweg - SHBSS](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.